

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμ. φύλλου 9

15 Μαρτίου 1999

Ἡ προσκύνησι τοῦ Σταυροῦ

Ὁ Σταυρός στό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σταυρός στήν καρδιά τοῦ κόσμου.

Ἀπό ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τοῦ πλανήτη, ἀπό τίς χώρες τοῦ ἄμετρου πλουτισμοῦ καί τοῦ κορεσμοῦ καί ἀπό τίς χώρες τῆς ἔσχατης πενίας ἐκπορεύεται τό ἡχηρό σύνθημα «εὐημερία». Ἀπό τά βάθη τῶν υπάρξεων ἀνεβαίνει στά χεῖλη καί γίνεται τραγούδι ἡ μαχητικό σάλπισμα. Οἱ δυνατοί ἀπολαμβάνουν τήν εὐημερία. Ἀγωνίζονται νά τήν πολλαπλασιάσουν. Καί ὑποθηκεύουν καί ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀδύνατους. Καί οἱ ἀδύνατοι στενάζουν. Ὑποφέρουν μέσα στό σύστημα τοῦ ἐλεύθερου ἀνταγωνισμοῦ. Καί ὁραματίζονται τή στιγμή, πού θά αὐτομολήσουν στό στρατόπεδο τῆς ἐλευθερίας καί τῆς εὐημερίας.

Στό κλίμα αὐτοῦ τοῦ παγιωμένου ὕλιστικοῦ παραληρήματος καί σ' αὐτόν τόν πνευματικά ἀποχρωματισμένο περίγυρο, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τό Σταυρό τοῦ Κυρίου. Τροchioδρομεῖ τή διδασχὴ τῆς καί τῆ λατρεία τῆς στό λόφο τοῦ Γολγοθᾶ. Καί καλεῖ σέ προσκύνησι τοῦ ξύλου, πού εἶναι τό σύμβολο τῆς ὑπέρτατης προσφορᾶς καί τῆς ἄκρας ὁδύνης.

Στίς στιγμές, πού οἱ λίγοι καρπώνονται τήν ἄκρατη εὐμάρεια

καί οἱ πολλοί ψάχνουν στά τυφλά τό ποτήριο τῆς στοιχειωδέστατης ἀνθρωπιᾶς καί τῆς πρόσκαιρης εὐφροσύνης, ἡ παρουσία τοῦ Σταυροῦ παρακινεῖ στήν ἀναδίφηση ἄλλων γεγονότων καί στή βίωσι μιᾶς ἄλλης, ἀτίμητης προσφορᾶς στό ἀνθρώπινο γένος.

Ὁ σαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ, μέ θρόνο τό Σταυρό, μέ στέμμα τό ἀγκάθινο στεφάνι, μέ σκῆπτρο τό καλάμι τοῦ ἐμπαιγμοῦ, προσφέρει ἀκατάπαυστα, ἴσαμε τῇ συντέλεια τοῦ κόσμου, τό ἕνα καί μοναδικό μήνυμα τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Σταυρώθηκα γιά σᾶς. Πρόσφερα τῇ μεγάλη Θυσία γιά νά ἐνώσω «τά πρίν διεστῶτα». Τῇ γῇ μέ τόν Οὐρανό. Τόν ἄνθρωπο μέ τό Δημιουργό Του. Τῇ φθαρμένη φύσι, μέ τόν ἄπειρο καί ὑπερτέλειο. Νά ἀνοίξω τό διάυλο τῆς κοινωνίας καί ἐπικοινωνίας. Νά φέρω τῇ συντριβή καί τῇ μετάνοια μπροστά στό θρόνο τοῦ Πατέρα. Καί νά διοχετεύσω τῇ λυτρωτική Χάρι στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων.

Κάποιοι, σήμερα, ἐπιμένουν νά θεωροῦν τό μήνυμα αὐτό ξεπερασμένο. Τραγοῦδι καί ὕμνο λατρείας καί ἔκφρασι ἐλπίδων ἄλλων ἐποχῶν. Ἡ προβολή τοῦ Σταυροῦ τοὺς φοβίζει. Οἱ αἱμάτινες σταγόνες, τοὺς φαίνονται ἀπειλητικές. Ἡ περιπέτεια καί ἡ ὁδύνη ἤχοῦν μέσα τους σκληρά, καταλυτικές τῶν ἐφήμερων προσδοκιῶν τους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μέ τῇ φωτισμένη του κρίσι, εἶχε προσδιορίσει τό φαινόμενο. Καί εἶχε καταχωρήσει τῇ Θεόπνευστη ἐτυμολογία του: «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ» (Α' Κορινθ. α' 18). Ὁ λόγος, πού ἀναφέρεται στό Σταυρό εἶναι μωρία γιά ὅλους ἐκείνους, πού περιδιαβάζουν ἄσκοπα καί στά χαμένα τά μονοπάτια τοῦ κόσμου. Καί εἶναι τό ἕνα καί μοναδικό μήνυμα τῆς λυτρώσεως, γιά κείνους, πού ἀναζητοῦν τήν ἀνακαίνισι τῆς ὑπάρξεώς τους καί τήν κοινωνία τους μέ τό Θεό.

Ὁ Σταυρός στό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σταυρός στήν καρδιά τοῦ κόσμου.

Ἡ εὐμάρεια τρέφει τῇ σάρκα. Ἀλλά ἀφήνει κατάλοιπο τό κενό καί τῇ δίψα.

Ὁ Σταυρός εὐφραίνει τήν καρδιά καί τρέφει τήν ὑπαρξί μέ τόν ἄρτο τῆς θεϊκῆς ἀγάπης καί τήν πληρότητα τῆς ἐλπίδας.

«Προσελθόντες ἀρύσασθε, μή κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι προερχόμενα...».

Οἱ ἐκρήξεις

Ἡ τυπολογία τοῦ σκάφους, καθὼς ἐφαρμόζεται σταθερά, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων Πατέρων, στὴν Ἐκκλησία, δίνει ἓνα εὐρύ φάσμα εἰκόνων καὶ ἀναλογιῶν καὶ συγκρίσεων καὶ στοχασμῶν, πού κάνουν προσιτό στὸν ἀνήσυχο ἀνθρώπινο λογισμό μας τὸ ἀβόλιστο Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ αὐτὴ τὴν τυπολογία, ὡς σημεῖο ἐκκινήσεως καὶ ἀναφορᾶς, ἐκδιπλώνω τίς σκέψεις μου καὶ τίς ἔντονες ἀγωνίες μου γιὰ τὸ «φαινόμενο Χριστόδουλος». Γιὰ τὸ λειτουργό, πού προωθήθηκε στὴ καθεδρὰ τοῦ πρώτου καπετάνιου καὶ ἀνέλαβε τὴν κεντρικὴ ὑπευθυνότητα στὴ γέφυρα τοῦ σκάφους τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Μετῶ τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς. Καί, παράλληλα, τὴν τεχνικὴ τῆς πλοηγῆσεως. Ἰδιαίτερα στὶς φάσεις τῆς ἀτιθάσευτῆς θύελλας. Τῆς ἀπειλητικῆς φουρτούνας. Καὶ τῶν ἀπροσδόκητων ἐκρήξεων στὰ ὕφαλα τοῦ καραβιοῦ. Κρίνω τὴ συμπεριφορὰ του καὶ τίς ἀντιδράσεις του. Στὰ γεγονότα, πού ἦρθαν ἀπανωτά καὶ ὀρμητικὰ καὶ σφράγισαν τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του θητείας. Καὶ τὰ γεγονότα αὐτὰ δὲν ἦταν μόνο οἱ μεθοδευμένες ἐπιδοκιμασίες καὶ τὰ χειροκροτήματα. Τὰ κουνήματα τῶν μαντηλιῶν ἀπὸ τὴν παραλία. Τὰ σήματα

ἀναγνωρίσεως ἀπὸ τὸ ἐπώνυμο ἢ τὸ ἀνώνυμο πλῆθος, πού δὲν εἶχε τὴν πρόθεσι νὰ ἐπιβιασθῇ στὸ πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ τὰ περιστατικά, πού καταγράφηκαν, κατὰ τὴ ροὴ τοῦ ἰδίου χρονικοῦ διαστήματος, στὸ ἐσώτερο τοῦ σκάφους. Οἱ ἐκρήξεις, οἱ τρομακτικὲς ἐκρήξεις, πού κατετάρaxαν τίς συνειδήσεις τοῦ πληρώματος καὶ σκόρπισαν τὸν πανικό στοὺς ἐπιβάτες τῆς ἱερῆς ὁλκάδας.

Ἔχετε δὴ καπετάνιο, πρῶτο καπετάνιο, νὰ ἀδιαφορῇ γιὰ τοὺς δαιμονικούς κρότους, πού καταταράζουν τὸ σκάφος καὶ ἀπειλοῦν νὰ τὸ καταποντίσουν στὴν ἄβυσσο καὶ νὰ περιδιαβάξῃ μέ προκλητικὸ ὕψος αὐτοϊκανοποιήσεως στὴ γέφυρα τοῦ καραβιοῦ, νὰ σφυρίζῃ θριαμβικά καὶ νὰ καυχίεται, ὅτι τὸ ταξίδι εἶναι οὐριο; Ἔχετε δὴ πρῶτο κυβερνήτη, πού, σέ ὥρες φοβερῆς θαλασσοταραχῆς καὶ ἀπροσδόκητων ἐκρήξεων, παρατάει τὸ τιμόνι καὶ ἀσχολεῖται μέ τὴν αὐτοπροβολή; Πού ἐκδιπλώνει αὐτάρεσκα τίς περγαμνές του καὶ ζητάει ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες ἀνταπάντησι ἀναγνωρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας καὶ μεθοδεύει χειροκροτήματα;

Ὁ κ. Χριστόδουλος εἶναι κλασσικὸ δείγμα τέτοιας νοοτροπίας. Δέχτηκε μέ ἐκδηλώσεις συγκινήσεως τὴν ἐκλογή στὴν πρώτη, ὑπεύθυνη θέσι, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους. Ἡ, γιὰ

νά είμαστε κοντίτερα στή ροή τῆς ἱστορίας καί συνεπέστεροι πρὸς τὶς ἐπιταγές τῆς ἀλήθειας, ἀγωνίστηκε μέ πάθος καί μέ πείσμα, γιὰ νά προσπεράσῃ ἢ καί νά διαγκωνίσῃ τοὺς ἄλλους δρομεῖς καί νά ρθῇ πρῶτος στὴν κούρσα τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς διαδοχῆς. Καί ἔγινε ὁ πρῶτος κυβερνήτης. Καπετάνιος μέ ἀρμοδιότητες αὐξημένες καὶ μέ δυνατότητες ἀπεριόριστες. Πανηγύρισε τὴν ἐκλογή. Δέχτηκε εὐχές. Ἀπόλαυσε χειροκροτήματα. Καί, θέλοντας νά δείξῃ τὶς μοναδικές ἱκανότητές του, ἔπιασε τὰ μικρόφωνα στὰ ἀρχιερατικά του χέρια καί ἄρχισε νά σαλπίζει τὴν ἀλλαγὴ τῆς σελίδας καί τὸν πλήρη ἐκσυγχρονισμό τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας. Ὑποσχέθηκε νά ἀλλάξῃ τὸν κώδικα τῆς ἐπικοινωνίας. Καί νά ἐγκαινιάσῃ καινούργια μέθοδο στὴν πλοήγησι. Νά ἐξασφαλίσῃ συνθηκὲς ἀνέσεως καί χαρᾶς, γι' αὐτοὺς, πού ἐπιβιβάζονται στό πλοῖο. Καφετέριες, γιὰ νά ψυχαγωγοῦνται οἱ νεώτεροι ἐπιβάτες. Νοσοκομεῖα, γιὰ νά θεραπεύωνται οἱ χτυπημένοι ἀπὸ τὴ νόσο. Πανεπιστήμια, γιὰ νά μυοῦνται στὰ μυστικά τῆς ἐπιστήμης οἱ ἄριστοι. Προγραμματίισε νά ἀνυψώσῃ κεραῖες μέ ἐμβέλεια παγκόσμια, γιὰ νά ἀκοῦν στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὴ φωνή του καί τὴ διδασχὴ του. Νά περιμαζέψῃ τὰ πεινασμένα παιδιά ἀπὸ τὰ φανάρια τῆς πρωτεύουσας. Νά ἀποκαθάρῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰ μιάσματα. Νά θεσπίσῃ μέτρα ἀσφάλειας, γιὰ νά μὴ ναυαγήσῃ τὸ πλοῖο.

Ὅμως, στό μεταξύ διάστημα, πού τὸ πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας ταξιδεύει μέ πρῶτο καπετάνιο τὸν κ. Χριστόδουλο, ἄρχισαν νά ἀκούγονται ἀπ' αὐτὲς

ὕπῃρξαν μικρές. Ἀλλὰ καί κάποιες ἦταν τόσο μεγάλες, πού ἔκαναν τοὺς ἐπιβάτες νά κατατρομάξουν καί νά τυλιχτοῦν στὴν ἀνασφάλεια. Ὁ φόβος, ἡ ἀγωνία, ἡ ναυτία, ὅλα αὐτὰ τὰ αἰσθήματα, πού πνίγουν τοὺς ταξιδιώτες σὲ μιά ἀνώμαλη συγκυρία, ἦρθαν σάν ἐπακόλουθα τῶν ἐκρήξεων, πού σημειώθηκαν στό πιλοτήριο καί στό μηχανοστάσιο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους. Καί ὅλοι στράφηκαν στὸν κυβερνήτη. Στὸν πρῶτο κυβερνήτη, πού πρόσφατα εἶχε ἀπλώσει τὸ χέρι του στό τιμόνι καί ὑποσχέθηκε ἤρεμο καί ἀσφαλές καί εὐχάριστο λίκνισμα στὴν ἀγκαλιά τῶν θρησκευτικῶν καί τῶν κοινωνικῶν ρευμάτων. Ἀλλὰ ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, σὰ νά μὴ συνέβηκε τίποτα, ἔδειξε νά μὴ ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτα ἄλλο, παρὰ μόνο γιὰ τὴ νομὴ καί τὴν ἀπόλαυσι τοῦ ἀξιώματός του. Δέν ἀντιλήφθηκε τὴν ἀναταραχὴ; Δέν ἄκουσε τοὺς ἐκκωφαντικούς θορύβους; Δέ φοβήθηκε τὶς συνέπειες τῶν ἐκρήξεων; Πέστε ὅ,τι θέλετε. Καί κρίνετε, ὅπως σᾶς φωτίσῃ ὁ Θεὸς τὴ συμπεριφορὰ του. Ἐκεῖνος στρέφει ἄλλοῦ τὸ ἐνδιαφέρον του. Χαμογελαστός, ἐξακολουθεῖ νά ἐμφανίζεται στὰ παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καί νά ἀναμασᾷ τὰ συνθήματα τῆς ὑπεροχῆς. Ὁργανώνει ἐντυπωσιακὲς τελετές. Ἐπιδεικνύει τὰ βαρύτιμα ἄμφιά του. Προβάλλεται σὲ κάθε δημόσια ἐκδήλωσι. Ἀραδιάζει ἀνέκδοτα. Αὐτοανακηρύσσεται ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ πρῶτος σὲ δημοτικότητα Ἕλληνας πολίτης.

Οἱ ἐκρήξεις ἐκρήξεις. Ἐκκωφαντικές καί ἐπικίνδυνες. Καί ἡ αὐτάρεσκη αὐτοπροβολὴ τοῦ πρῶτου καπετάνιου ἀμείωτη.

Καταγραφή τῶν ἐκρήξεων

Η υπόθεσι τῶν ἀτασθαλιῶν στή διαχείρισι τῶν οικονομικῶν πόρων τῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἔκρηξι μεγατόνων. Συγκλόνισε τήν κοινή γνώμη. Ἀπλωσε ἀναπάντητα ἐρωτηματικά. Μετέφερε τό θόρυβο καί ἔξω ἀπό τά σύνορα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδας. Οἱ πίνακες ἐλέγχου τῆς συνειδησιακῆς ἀντοχῆς ἀναψαν κόκκινα λαμπάκια. Καί ὁ κ. Χριστόδουλος δέν ἀνησύχησε καί δέν ἄλλαξε τό τραγούδι του. Ὁ ἴδιος σκοπός. Ἡ μιά καί μοναδική του μεθόδευσι. Ἡ δημοτικότητά του, οἱ χαμογελαστές ἐμφανίσεις του, τά ἀνεκδοτάκια του, ἡ ἀποδοχή τῶν ἀκριβῶν δώρων καί οἱ ὑποσχέσεις, ὅτι θά κάνη μεγαλουργήματα. Γιά τά μάτια τῶν περιέργων καί γιά τίς γλῶσσες τῶν φιλοκατήγορων, κάλεσε στήν Ἱερά Σύνοδο δυό βοηθοὺς ἐπισκόπους. Ἄκουσε τίς ἐξηγήσεις τους. Καί παρέπεμψε σέ ἀνακρίσεις μόνο τόν ἕνα. Οἱ πολλοί ἐμπλεκόμενοι πῆραν πιστοποιητικό ἀθωότητος. Δέν ἔφταιξαν σέ τίποτα. Ἐγινε δεκτό ὅτι δέν ἔχωσαν πουθενά τή χούφτα τους. Ὅτι δέ ζημίωσαν τό ταμεῖο τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό δῶ καί πέρα μποροῦν νά συμπορευτοῦν ὅλοι καί νά ἀναζητήσουν ἄλλους, κοινούς στόχους. Δηλαδή, ἄλλα λόγια νά ἀγαπιώμαστε.

Ἡ υπόθεσι τοῦ Μητροπολίτη τοῦ

Πεντχάουζ δεύτερη ἔκρηξι. Στά ὕφαλα τοῦ πλοίου. Στό σύστημα ἀσφάλειας. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος καμώνεται πῶς δέν πῆρε εἶδησι. Τραπεζώνει τό Μητροπολίτη τοῦ Πεντχάουζ στό ἀρχιεπισκοπικό μέγαρο. Κουβεντιάζει μαζί του ἀδελφικά. Ζητάει τή συμπαράστασί του καί τήν ψήφο του στήν ἀνάδειξι τῶν νέων Μητροπολιτῶν, πού τοὺς ἐπέλεξε πρὶν ἀπό τήν Ἱεραρχία ἡ ἀρχιεπισκοπική νομενκλατοῦρα. Καί ὅλα πᾶνε καλά. Μέχρι, πού φτάνει ἡ ἡμέρα τῆς δίκης. Καί ὁ ρασοφόρος, πού μέ τή συμπεριφορά του καί μέ τίς διδαχές του κατακουρέλιασε τό Ἱερό Εὐαγγέλιο, πῆρε ἐπίσημα τήν ἄφεσι. Ἡ παρουσίασι μιᾶς μικρῆς κασέτας, μέ ἀνακοινώσεις καί δηλώσεις τοῦ τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος Χριστοδούλου καί σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἄρκεσε νά τοῦ ἐξασφαλίσῃ τήν πλήρη ἀπαλλαγή, πού κρύφτηκε κάτω ἀπό μιά ἀέρινη ἐπικάλυψι, δηλαδή τήν ποινὴ τῆς μομφῆς(!).

Ἐκρηξι ἀπρόσμενη καί ἡ καταγγελία μιᾶς ὑπέργηρης ἀλλά ἐντιμῆς ἡγουμένης, γιά τήν ἐπιδρομὴ τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη στό παγκάρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ὅσα γράφονται στήν καταγγελία αὐτὴ εἶναι καί πρωτάκουστα καί ἐγκληματικά. Ἄν ὑπῆρχε ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, θά ἔπιανε τό Μητροπολίτη ἀπὸ τό αὐτὶ καί θά

τόν ἔστελνε στό σπίτι του. Ἀλλά ὁ Μητροπολίτης, πού τράβηξε μέ τή μέθοδο τῶν ὑποσχέσεων καί μέ τό μαστίγιο τῶν ἀπειλῶν δεκάδες ἑκατομμύρια ἀπό τό ἀπροστάτευτο παγκάρι, εἶναι στενός φίλος τοῦ κ. Χριστοδούλου. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν ἐννοεῖ νά τόν στενοχωρήσῃ. "Ὅσο ἀκούγονται οἱ ἐκρήξεις καί ἀναταράσσεται τό πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας, ὁ κ. Χριστόδουλος ἐξακολουθεῖ νά ἔχῃ ὁμοτράπεζό του τόν ἔνοχο δεσπότη Μπεζενίτη, νά συνευφραίνεται μαζί του καί νά ἀνταλλάσῃ τίς ἀνθοδέσμες τῆς φιλοφροσύνης.

Γιά τίς συνεχεῖς, ὑπόκωφες ἐκρήξεις στό διαμέρισμα τοῦ πλοίου, πού φέρει τήν ἐπιγραφή «Λάρισα», οὔτε πού νοιάζεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Προσποιεῖται, ὅτι τίς ἔχει συνηθίσει. "Ὅτι εἶναι ἀπόλυτα ἐξοικειωμένος καί δέ φοβᾶται κανέναν καί τίποτα. Μόλο, πού τό πλοῖο τραντάζεται καί οἱ ἐπιβάτες φοβοῦνται τούς κλέφτες, ὁ προκαθήμενος γελάει, καθῶς ἐπαναλαμβάνει λίγο εἰρωνικά, λίγο διαπιστωτικά, ὅτι ἡ φράσι τοῦ ἄτυχου Μητροπολίτη Λάππα «κλέφτες καί σεῖς κλέφτες καί μεῖς» ἀποτελεῖ τό σταθερό μοτίβο στή ζωή τῶν περισσότερων σημερινῶν στελεχῶν τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Πῶς νά προσδιορίσῃ κανεῖς ὅλες τίς ἐκρήξεις, ὅταν ἔρχονται ἡ μιά πίσω ἀπό τήν ἄλλη καί δέν ἀφήνουν περιθώρια νά συνέλθῃ τό πλήρωμα; Σέ ρυθμό ταχείας βολῆς; Καί σέ ἔντασι ἠθικῶν πυραύλων;

Τέτοιος πύραυλος ἔπληξε τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας λίγες μέρες μετά τή γιορτή τῶν Χριστουγέννων καί τίς τελετουργίες τῆς Πρωτοχρονιάς. Πρόκειται γιά τήν ἔμπνευσι τοῦ Μη-

τροπολίτη Κερκύρας Τιμοθέου νά ἀποτιμῇ σέ ἐνάμισι τρισεκατομμύριο δραχμές τήν περιουσία ὅλης τῆς Μητροπόλεως, τῶν Ναῶν τῆς καί τῶν Μοναστηριῶν τῆς καί σέ ὀγδόντα δισεκατομμύρια δραχμές τό σκήνωμα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνα καί νά τά προτείνῃ ὅλα ὡς ἐγγύησι, γιά νά πάρῃ ἀπό Εὐρωπαϊκό μηχανισμό, μέ τή μεσολάβησι μασόνου δικηγόρου, τό μυθῶδες ποσό τῶν πεντακοσίων δισεκατομμυρίων. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ κ. Τιμοθέου ἀνεπανάληπτη. Ἰσαμε σήμερα εἶχαν ἀκουστῇ πολλά σκάνδαλα. Ἀλλά τέτοιο σκάνδαλο δέν ἐντοπίστηκε. Νά προτείνεται ὡς ἐγγύησι ὁλόκληρη ἡ περιουσία τῶν Ναῶν καί τῶν Μοναστηριῶν μιᾶς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας καί νά μπαίνει στό δελτίο τῆς πιστωτικῆς ἐπιφάνειας καί τό σκήνωμα ἑνός ἁγίου, πού φέρνει στήν ἐποχή μας τήν εὐλογία τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου!!! Αὐτό εἶναι ἐγκλημα, πού δέν ἔχει τό ὅμοιό του στήν ἱστορία τῶν εἴκοσι αἰώνων. Οἱ τηλεοράσεις μετέδωσαν καί μιά καί δύο καί πολλές φορές ἀνατριχιαστικές λεπτομέρειες. Ὁ λαός ἔφριξε. Καί ὁ κ. Χριστόδουλος ἔμεινε ἄπραγος. Δέν τόλμησε νά ἐρευνήσῃ σέ βάθος τήν ὑπόθεσι. Κάλεσε μόνο διακριτικά τό Μητροπολίτη Τιμόθεο νά δώσῃ ἐξηγήσεις. Καί τό θέμα πέρασε στό ἐκκλησιαστικό ἀρχεῖο.

Ἄραγε, ἡ ἀπάθεια τοῦ κυβερνήτη Χριστοδούλου ὀφείλεται σέ ἀπειρία; Ἥ, μήπως, εἶναι προϊόν φόβου; Μήπως στό καράβι τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν αὐτή τή στιγμή καί ἄλλα ἐκρηκτικά ὑλικά; Κάποια σκάνδαλα καί κάποια σκανδαλάκια προσώπων, πού συνδέονται ἄμεσα μέ τόν προκαθήμενο; Καί μήπως ὁ ἐνδεχόμε-

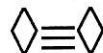
Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Καθυστερημένα παρουσιάζουμε μιά δυναμική παρουσία της Πρωτοβουλίας για την Κανονικότητα και τη Νομιμότητα στην Έκκλησία. Πρόκειται για τή γιορταστική έκδήλωσι της κοπής της Βασιλοπίας, πού πραγματοποιήθηκε στή μεγάλη αίθουσα του Πολεμικού Μουσείου Ἀθηνῶν, στίς 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ἡ συμμετοχή αὐθόρμητη καί μέ παλμό. Ὁ κεντρικός χώρος καί ὁ προθάλαμος γεμάτοι. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἔφερε καί εἰσέφερε τήν ἀγάπη του στά ἐκκλησιαστικά πρόσωπα, πού σηκώνουν τό σταυρό τοῦ διωγμοῦ κατά τήν περίοδο τῶν μεγάλων, ἀλλά κενῶν, λόγων καί τῆς ἰσχυρῆς, λεμφατικῆς πράξης. Κοινό

αἷτημα ἡ ἀποκατάσταση τῆς Κανονικῆς τάξης καί τῆς δικαιοσύνης. Ἡ δημιουργία κλίματος καθαρότητας στή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ ἀποκατάσταση τῶν θεσμῶν στό ἱερό βάθρο, πού προσδιόρισαν μέ τή σοφία τους καί μέ τήν ἀγιότητά τους οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Κεντρικός ὁμιλητής στήν ἐκδήλωση ἦταν ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ. Νικόδημος. Θέμα του, «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες σήμερα». Παρουσίασε τοὺς τρεῖς μεγάλους ἀγωνιστές τῆς Ἐκκλησίας ὡς προσωπικότητες μέ θωράκιση πνευματική καί μέ ἐντιμότητα στή ζωή τους καί στή δράση τους.

Ἀνοίγοντας τή γιορτή, ἡ κυρία Παπουτσιδάκη-Χαλκιοπούλου, δικηγόρος, εἰσέφερε, μεταξύ τῶν ἄλλων καί τίς σκέψεις, πού ἀκολουθοῦν:

νος κίνδυνος νά μεταδοθῇ ἡ φωτιά ἀπό τίς γειτονικές ἐκρήξεις ἢ ἡ ἀπειλή τῶν ἐνόχων νά πλησιάσουν τό φυτίλι στίς μπαρουταποθήκες, τρομοκρατεῖ τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τόν κάνει νά ἀδρανή;

Τό πλήρωμα καί οἱ ἐπιβάτες περμένουν μέ ἀγωνία τίς ἐξελίξεις.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀπόψε, σ' αὐτή τήν ὁμορφη, φιλόξενη, ἀσφυκτικά γεμάτη, αἶθουσα, ἡ πρωτοβουλία μας γιορτάζει τόν ἐρχομό τοῦ καινούργιου χρόνου. Καταθέτει τόν ἀπολογισμό τῶν ἔργων της καί προγραμματίζει τή μελλοντική της δράση.

Ἡ πρωτοβουλία μας ἔχει ἔνωμένο τό ὄνομά της μέ τό στόχο της. Ὅλα γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς κανονικότητας καί τῆς νομιμότητας στήν Ἐκκλησία. Γιά νά μπεῖ ἓνα τέλος στῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τήν περιφρόνηση, πού εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν συμφορῶν καί τῶν σκανδάλων. Τό νεώτερο ἀπό αὐτά ἐκσπάει πρὶν ἀκόμα κοπάσει ὁ ἀπόηχος τοῦ προηγούμενου. Κι αὐτό, διότι, κάποιοι φωστῆρες τῆς ἀναταραχῆς, ἔδωξαν τοὺς δώδεκα, πού θησαύριζαν τήν πατερική παράδοση καί ἔφεραν τοὺς σκανδαλοποιούς. Ὅλα αὐτά προμηνύουν ἓνα ζοφερό μέλλον τῆς κοινωνίας μας, ἐκτός, ἂν τό ἐπερχόμενο ἀδιέξοδο μᾶς ὑποχρεώσει σέ ἀναστροφή καί μᾶς ἀναγκάσει νά ἀλλάξουμε ἐκ τῶν πραγμάτων σελίδα στή ζωή μας.

Τό ἔτος πού ἔφυγε σηματοδεύτηκε μέ τήν ἀλλαγὴ τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς σελίδας. Σ' αὐτὴν γράφτηκαν καί γράφονται κανούργιες γραφές καί ἄλλες πινελιές, πού ἐκτείνονται σέ ὅλους τοὺς χώρους τοῦ ἐπιστητοῦ. Μόνο ἀπὸ τό χωρὸ, πού κείτονται πληγωμένοι καί περιφρονημένοι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, δέν περνᾷ, οὔτε καί φευγαλέα, τό ἐνδιαφέρον τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτη. Τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἀκόμα αἰμορραγεῖ ἀπὸ τὴ γνωστὴ 25χρονη δοκιμασία Της καί τὰ ἐρείπια παραμένουν ἐρείπια.

Εἶναι γνωστό, στό περιβάλλον τῶν ἐκάστοτε ἐξουσιαστῶν, ὅπου οἱ κόλακες ἀνθοῦν, οἱ παράνομοι ἀσυδοτοῦν καί οἱ ἐνάρετοι συνθλίβονται,

τά πάντα φαίνονται πολὺ ὁμορφα, ἀλλὰ, μέσα στὴ βίωση τῆς τεχνητῆς εὐφορίας, πού προκαλεῖ ἡ κάθε λογῆς, θρονική ἀπομόνωση, ἐγκαταλείπεται ἡ ἐπικοινωνία μέ τήν πραγματικότητα καί ἓνα χάσμα μέγα χωρίζει ἄρχοντες καί ἀρχόμενους. Ἡ γεφύρωση τοῦ χάσματος προϋποθέτει τὴ θυσία κάποιων ἀτομικῶν συμφερόντων τῶν ἐξουσιαστῶν, ἢ τὴν ἀναδίπλωση τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς, ἢ τὴν ὑποβολή σέ δοκιμασία τῶν προσωπικῶν τους φιλοδοξιῶν. Τῶν φιλοδοξιῶν, πού, ἀντὶ νά ὑπηρετοῦν, καπηλεύονται τὴν Ὁρθοδοξία καί αὐτό εἶναι τό μεγάλο δρᾶμα τῆς ἐποχῆς μας. Τό κοσμικὸ φρόνημα ἔχει ἐκτοπίσει τό πνεῦμα τῶν Πατέρων, πού ἔγραψαν ἐκεῖνες τίς ἀνυπερβλῆτες Γεροντικές σελίδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παράδοσης.

Τό Πηδάλιο στήν ἐποχή μας ἐγίνε διάτρητο. Οἱ ἀρπαγές ξένων Μητροπόλεων, οἱ ἀντικανονικὲς μεταθέσεις, οἱ ἄδικες δίκες, ἀκόμα καί οἱ καταδίκες δίχως δίκες, οἱ αὐθαιρεσίες, οἱ χρηματολατρεῖες, οἱ παράνομοι πλουτισμοί, οἱ ἀνηθικότητες, οἱ συναλλαγές, οἱ κλεψιές, τὰ σκάνδαλα, οἱ ἐκκοσμικεύσεις, οἱ ἐκβιασμοί, ὁ ἀποχρωματισμός τῆς παράδοσης καί ἄλλες παραβιάσεις τῆς Ὁρθόδοξης κληρονομίᾱς, σφραγίζουν τοῦτον τὸν αἰῶνα, πού φεύγει.

Καί ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό προζύμι, πού ζυμώνει ὁλόκληρη τὴν κοινωνία, τὰ ἀποτελέσματα στό λαό μας τὰ βλέπουμε καθημερινὰ σέ ὅλο τό φάσμα τῆς ζωῆς. Στὴν ἐγκληματικότη-

τα, στίς ἀναταραχές, στους χώρους τῆς παιδείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀσφάλειας, στά πρόσωπα ὅλων τῶν προβληματισμένων ἀνθρώπων.

Ἡ πρωτοβουλία μας στέλνει τό μήνυμα ὅτι, δίχως ἀρετή καί δίχως δικαιοσύνη, Ἐκκλησία δέν γίνεται. Δίχως ἐνότητα καί καθαρότητα βίου καί σκέψης, μέσα στά πλαίσια τῆς κανονικῆς τάξης, δύναμη δέν ἀποκτᾶται. Δύναμη ἱκανή, ὥστε νά ἀποκρούσει ἡ Ἐκκλησία ἐκείνους, πού, παραπονεῖται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅτι τήν βάζουν στό στόχαστρο.

Ἡ πρωτοβουλία μας πιστεύει ὅτι, μονάχα μιά διχασμένη Ἐκκλησία εἶναι εὐάλωτη ἀπό τούς ἐχθρούς της. Μιά ἐνωμένη Ἐκκλησία, μέ τό σύνδεσμο τῆς Ἀγάπης, δέν ἔχει ἐχθρούς, δέν μπορεῖ νά ἔχει ἐχθρούς, διότι, ἂν εἶναι σοβαρή καί δυνατή, ἂν εἶναι καθαρή καί συνεπής μέ τόν ἑαυτό της, οἱ ἐχθροί της συντρίβονται. Ὁ λαός τήν προσμένει. Νά δώσει τό λόγο της. Νά τόν κάμει βίωμα. Νά ἐπηρεάσει τό κοινωνικό γίγνεσθαι. Νά μεταφέρει τό Εὐαγγέλιο, τό μήνυμα τοῦ Θεανθρώπου, στή σύγχρονη κοινωνία. Νά θεραπεύει πληγές. Νά βοηθάει. Νά ἀνακουφίζει.

Μέχρι σήμερα, βλέπουμε νά περιφρονοῦνται αὐτές οἱ ἀξίες. Βλέπουμε μιά ἐγωϊστική νοοτροπία, πού θυσιάζει τά πάντα στό βωμό τῆς ἐπικράτησης, τῆς προβολῆς, τῆς διατήρησης μιᾶς κοσμικῆς ἐξουσίας. Ἡ πρωτοβουλία ἀντιστέκεται σταθερά στήν κατάρρευση τοῦ κανονικοῦ οἴκο-

δομήματος τῆς πατερικῆς παράδοσης καί καταδικάζει τούς κατεδαφιστές, πού ἔχουν ἐπιχειρήσει ἀπανωτά κανονικά ἀνοσιουργήματα...

Γι' αὐτό ἡ πρωτοβουλία μας συνεχίζει. Ἐργάζεται καί προχωρεῖ. Διεκδικεῖ καί ἐνημερώνει. Παρουσιάζει τά προβλήματα καί δείχνει τό δρόμο. Καί καλεῖ τούς ὑπεύθυνους νά τόν ἀκολουθήσουν. Καί ἐπειδή ἡ πρόσβαση πρὸς τήν ἀκοή τους εἶναι δυσχερής, ὁ μόνος δίαυλος γιά νά ἀκουσθεῖ ἡ φωνή μας εἶναι ἡ συναντίληψη αὐτῆς τῆς ἐκλεκτῆς σύναξης, πού μεταφέρει τό μήνυμα ὅτι ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐδῶ καί ἡ πρωτοβουλία μας εἶναι ἐδῶ καί ἀξιώνει τήν ἄμεση ἀποκατάσταση τῆς πληγωμένης κανονικῆς καί νόμιμης τάξης στήν ταλαιπωρημένη καί δοκιμασμένη Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

Ἀπό μέρους τῆς πρωτοβουλίας σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους γιά τήν εὐγενική σας παρουσία, πού ἔχει τό παραπάνω πολύ σημαντικό νόημα...

Σᾶς περιμένουν ἐπίσης στά τραπεζάκια τά τεύχη τῆς Ἐλεύθερης Πληροφόρησης, πού εἶναι ἓνα ὀλοφώτεινο παράθυρο στόν ὀρίζοντα τῆς Ἀλήθειας. Ἕνας φρεσκοσπαρμένος ἀγρός μέ τόν ἀλογόκριτο λόγο, πού ξεερρίζωσε ἀπό ἄλλου ἢ διωκτική πρακτική τοῦ ἀδιάλλακτου ἐκκλησιαστικοῦ κατεστημένου.

Καί πάλι σᾶς εὐχαριστῶ.

Νίκη Παπουτσιδάκη-Χαλκιοπούλου
Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ

«Ἐπειδὴ δὲ ὁρῶ τῷ χρόνῳ συμποιοῦσαν τὴν ἔχθραν καὶ μὴ μεταμελομένους ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς λαληθεῖσι, μὴδ' ὅπως τὰ παρελθόντα ἐξιάσαιντο ποιουμένους τινὰ φροντίδα, ἀλλ' ἐπεξεργαζομένους καὶ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς σκοπὸν συντεταγμένους ὃν ἐνεστήσαντο, κακῶσαι ἡμῶν τὴν ζωὴν καὶ χρᾶναι τὴν ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς μηχανώμενοι, οὐκέτι μοι τό τῆς σιωπῆς ἀσφαλὲς καταφαίνεται. Ἀλλ' εἰσῆλθέ μοι τό τοῦ Ἡσαΐου λέγοντος· “Ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; Ἐκαρτέρησα ὥς ἡ τίκτουσα”. Γένοιτο δὲ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν ἐπὶ τῇ σιωπῇ μισθὸν δέξασθαι καὶ λαβεῖν τινὰ ἐν τοῖς ἐλεγμοῖς δύναμιν, ὥστε ἐλέγξαντας ἡμᾶς ξηρᾶναι τὸν πικρὸν τοῦτον τῆς καθ' ἡμῶν ρυείσης ψευδηγορίας χεῖμαρρον, ὥστε ἂν εἰπεῖν καὶ ἡμᾶς· “χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν”, καὶ τό· “Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἄρα τό ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς”».

Ἐπειδὴ, ὅμως, βλέπω ὅτι ἡ ἔχθρα των συμπορεύεται μέ τό χρόνο καὶ ὅτι αὐτοὶ δέν μετανοοῦν γι' αὐτά, πού εἶπαν ἀπ' τὴν ἀρχή, καὶ δὲ φροντίζουν νά θεραπεύσουν τὰ περασμένα, ἀλλὰ τὰ ἐπαυξάνουν καὶ συντάσσονται γιὰ νά ἐξορμήσουν μέ τό σκοπό, πού καθόρισαν ἀπ' τὴν ἀρχή, νά βλάψουν δηλαδή τὴ ζωὴ μου καὶ νά λερώσουν τὴν ὑπόληψί μου μεταξύ τῶν ἀδελφῶν μου, γιὰ τό λόγο αὐτό δέν μοῦ φαίνεται πιά ἀσφαλὲς ἡ σιωπὴ μου. Μοῦ ἤρθε αὐτό, πού λέει ὁ Ἡσαΐας: “Σώπασα. Μήπως θά σωπαίνω καὶ θά ἀνέχωμαι γιὰ πάντα; Ὑπέμεινα καρτερικά, ὅπως ὑπομένει ἡ γυναίκα, πού γεννᾷει”. Εἴθε, λοιπόν, νά ἀπολαύσουμε καὶ μεῖς τό μισθό, πού ταιριάζει στή σιωπὴ μας καὶ νά πάρουμε καὶ δύναμι, γιὰ νά ἐλέγξουμε καὶ μέ τὸν ἐλεγχό μας νά ξεράνουμε τοῦτο τὸν πικρὸ χεῖμαρρο τῆς ψευδολογίας, πού ξεχύθηκε πάνω μας. Ἔτσι, πού νά μπορέσουμε νά ποῦμε: “Χεῖμαρρο πέρασε ἡ ψυχὴ μας”. Καί, ἀκόμα, νά ποῦμε: “Ἄν δέν ἦταν ὁ Κύριος στό πλευρό μας τὴν ὥρα, πού οἱ ἀνθρωποὶ ἐπιτέθηκαν ἐναντίον μας, θά μᾶς εἶχαν καταπιεῖ ζωντανούς καὶ τό νερό θά μᾶς εἶχε καταποντίσει.

Μ. Βασίλειος: Πρὸς Εὐστάθιον τὸν Σεβαστηνόν.

Ζητώ πιστή αποτύπωση τῆς Ἱστορίας

έν ξέρω ἂν ὑπάρχει κάτι, πού δέν ἔχει ὑποσχεθεῖ ὅτι θά ὑλοποιήσει ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος στό ἐγγύς ἤ στό ἀπώτερο μέλλον.

Γι' αὐτό ζητώ ἐκ τῶν προτέρων συγνώμη, στήν περίπτωση, πού ἡ δική μου παρέμβαση ἀποτελεῖ ἀπλή δευτερολογία.

Ἀπ' τήν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὁ Μακαριώτατος εἶχε ἐξάρει πρόσφατα τήν ἀντίσταση τοῦ κλήρου στά χρόνια τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, ξεχωρίζοντας τίς μορφές τῶν μακαριστῶν Ἀρχιεπισκόπων Χρυσάνθου τοῦ ἀπό Τραπεζοῦντος καί Δαμασκηνοῦ.

Τήν ἴδια ἐποχή (1939) εἶχε σταλεῖ στήν Καβάλα, νεαρός ἀκόμα πρεσβύτερος, ὁ πατήρ Κωνστάντιος Χρόνης. Μετά τήν κήρυξη τοῦ πολέμου στρατεύθηκε καί ὑπηρέτησε ὡς στρατιωτικός ἱερέας στό Νοσοκομεῖο τῆς Καβάλας μέ αὐταπάρνηση καί ζήλο.

Κατά τήν εισβολή τῶν Γερμανῶν ὅλες οἱ Πολιτικές, Δημοτικές καί Ἐκκλησιαστικές Ἀρχές, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μητροπολίτη Καβάλας Χρυσόστομο ἐγκατέλειψαν τήν πόλη. Ὁ πατήρ Κωνστάντιος ἔμεινε μόνος ἐκεῖ, συγκακουχούμενος μέ τούς στρατιῶτες, πού ἐπέστρεψαν σέ ἄθλια κατάσταση ἀπ' τό μέτωπο, ἂν καί τοῦ εἶχε διατεθεῖ εἰδικό ὄχημα γιά νά φύγει.

Στό στρατόπεδο Καρά Ὁρμάν οἱ Γερμανοί εἶχαν φυλακίσει 1450 ἀξιωματικούς καί ὁπλίτες μέ προφανῆ σκοπό νά τούς ἐκτελέσουν. Πῶς τά κατάφερε ὁ πατήρ Κωνστάντιος νά πείσει τούς Γερμανούς νά στείλουν τούς

φυλακισμένους στή Θεσσαλονίκη καί νά τούς σώσει ἀπό βέβαιο θάνατο; Ἡ τότε Ἱερά Σύνοδος τοῦ ἀπένειμε εὐαρέσκεια.

Στό μεταξύ οἱ Βούλγαροι εἶχαν ἀντικαταστήσει τούς Γερμανούς στή σκληρή κατοχή τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης. Πολλές φορές ἀπειλήσαν τό π. Κωνστάντιο. Οἱ δραστηριότητές του τούς ἐνοχλοῦσαν. Τέλος τόν ἔδειραν ἀλύπητα καί τόν ἀπήλασαν «πέραν τοῦ Στρυμῶνος», ὅπως ἔγραφε ὁ ἴδιος.

Μετά τήν ἀπέλασή του ἀπό τήν Καβάλα, ἡ Ἱερά Σύνοδος τόν ἔστειλε στά Καλάβρυτα.

Ἐκεῖ ὑπῆρχε αὐστηρό στρατόπεδο κρατουμένων ἀπό τούς Ἰταλούς, στό ὁποῖο ἡ εἰσόδος ἦταν σχεδόν ἀδύνατη. Πῶς τά κατάφερε πάλι ὁ π. Κωνστάντιος «νά εἰσέρχεται εἰς τό στρατόπεδον, νά λειτουργεῖ χάριν τῶν κρατουμένων, νά τούς ἐνθαρρύνει καί ποικιλοτρόπως νά τούς συμπαρίσταται» κατά δική του γραπτή μαρτυρία:

Ἡ φρικώδης ἐκτέλεση τῶν 1300 Καλαβρυτινῶν τρομοκρατεῖ τόν Μητροπολίτη Αἰγιαλείας Θεόκλητο, πού σπεύδει νά κρυφτεῖ. Ἡ διαταγή τῶν Γερμανῶν ἦταν νά ἐκτελεστοῦν 4.000 Ἕλληνες κι ὄχι μόνο 1300. Θά συμπλήρωναν τόν ἀριθμό ἀπ' τούς ἄνδρες τοῦ Αἰγίου. Ὁ π. Κωνστάντιος, ὅπως ὁμολογοῦν οἱ Αἰγιῶτες, ἀπέτρεφε τήν καταστροφή τῆς πόλης τους καί τό κακό σταμάτησε ἐκεῖ.

Τήν ἴδια ἐποχή πέτυχε ἀπ' τούς Γερμανούς, ὅσα δέν εἶχαν πετύχει οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί ἡ Κυβέρνηση τῶν Ἀθηνῶν. Νά τεθεῖ στή διάθεσή του

ὁ ὀδοντωτός σιδηρόδρομος Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων, γιὰ νά μεταφέρει τρόφιμα στίς χῆρες καί στά ὀρφανά. Πέτυχε ἀκόμα νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι ὅλοι οἱ συλληφθέντες σέ νέα ἐπιδρομή τῶν Γερμανῶν στά Καλάβρυτα τή Μεγάλη Παρασκευή τοῦ 1944.

Τήν ἴδια περίπου ἐποχή ἀνέβηκε πεζοπορώντας 35 ὥρες στό Χελμό μέχρι τό στρατηγεῖο τοῦ Ἀρη Βελουχιώτη καί τόν ἔπεισε νά ἀνακαλέσει τή διαταγή του, νά ἀνατιναχτεῖ ὁ ὀδοντωτός, ὥστε νά μή διακοπεῖ ὁ ἀνεφοδιασμός τῶν Καλαβρυτινῶν σέ τρόφιμα.

Στίς 15-10-1947 ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ ἀπένεψε καί πάλι τήν εὐαρέσκειά της.

Κάποια στιγμή, τό 1967, αὐτός ὁ θαρραλέος, ὁ ἀνύστακτος παπᾶς, πού δέν ἔκανε ποτέ πίσω, δέ λογάριαζε τόν κίνδυνο καί δέ μοχθοῦσε γιά τίς προσωπικές του μωροφιλοδοξίες, ἀλλά γιά τό καλό τοῦ ποιμνίου του, ἔγινε Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως. Δέν εἶχε μεθοδεύσει τήν ἐκλογή, δέν εἶχε παρακαλέσει τούς ἐκλέκτορες. Στή διάρκεια τῆς ἑπταετίας πολλές φορές εἶχε πάει στή Σαμοθράκη νά συμπαρασταθεῖ στούς πολιτικούς ἐξορίστους. Ἐτρεχε στά Ὑπουργεῖα καί παρακαλοῦσε νά ἐπανέλθουν στή θέση τους

ὑπάλληλοι, πού εἶχαν τεθεῖ σέ διαθεσιμότητα, πετύχαινε χάρη γιά καταδικασμένους ἀπ' τό στρατοδικεῖο τῆς Καβάλας. Ἐκανε ὅ,τι τοῦ ὑπαγόρευε ἡ ἀρχιερατική του συνείδηση.

Καί ξαφνικά ἡ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ξέχασε τίς εὐαρέσκειες, πού τοῦ εἶχε ἀπονείμει, ξέχασε τήν αὐτοθυσία, τήν ἀκεραιότητα καί τό μεγαλεῖο του καί τόν πέταξε στά ἀζήτητα. Χωρίς κατηγορητήριο, χωρίς νά τόν καλέσουν σέ ἀπολογία, χωρίς δίκη, ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως Κωνσταντῖος, τό 1974, κηρύχθηκε ἐκπτώτος.

Αὐτά γιά τήν Ἱστορία.

Τά ἐρωτήματα, πού ἔχω γιά τόν Μακαριώτατο, εἶναι ἂν προτίθεται νά συμπεριλάβει στούς ἀντιστασιακοῦς Ἱεράρχες τόν «ἐκπτώτο» Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κυρό Κωνσταντίο.

Καί τό δεύτερο ἂν προτίθεται συγχρόνως νά ζητήσει δημοσίᾳ συγγνώμη ἐκ μέρους καί τῶν συνιεραρχῶν του, ἔστω μέ πολύ μεγάλη καθυστέρηση, ἀπό τόν μακαριστό γιά τήν εἰς βάρος του ἀδικία. Ἡ πληγή τοῦ 1974 παραμένει αἱμάσσουσα ἐφόσον οἱ θύτες ἐξακολουθοῦν νά ἐμπαίζουν τά θύματα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Παπα-Γιάννη

Διάβασες τήν καταγγελία τῆς ἡγουμένης τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ;

Δεκάδες ἑκατομμύρια ἄρπαξε κατά τίς νυκτερινές του ἐπισκέψεις ὁ στενός φίλος τοῦ Χριστόδουλου Μητροπολίτης Παντελεήμων Μπεζενίτης.

Λές νά ἔχη μερίδιο σ' αὐτά καί ὁ Χριστόδουλος;

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Οί δημοσιογράφοι μας ἐπαγγέλλονται, πώς ἐνημερώνουν ἀντικειμενικά τό λαό. Καί πώς ἀκοῦν προσεκτικά τόν προβληματισμό καί τό στεναγμό τοῦ λαοῦ. Ὡστόσο, ἡ πραγματικότητα εἶναι διαμετρικά ἀντίθετη. Οἱ περισσότερες συνεντεύξεις εἶναι σικέ. Καί ἡ ἀναφορά στά ἐρωτήματα τοῦ λαοῦ εἶναι πέρα γιά πέρα φτιαχτή.

Καί θά ἀναφερθοῦμε σέ συγκεκριμένο παράδειγμα. Στήν ἀρχή τοῦ χρόνου ὁ δημοσιογράφος Τέρενς Κουϊκ ἀπασχόλησε τήν τηλεοπτική ὁθόνη συνομιλώντας μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Μέλη τῆς Πανελληνίας Πρωτοβουλίας γιά τήν Κανονικότητα καί τή Νομιμότητα στήν Ἐκκλησία, μέ ἐπιστολή τους, τοῦ ὑπέδειξαν ὅτι ἡ ἐκπομπή αὐτή ἦταν ἐπιφανειακή καί ἀνούσια. Ἀλλ' ὁ κύριος Κουϊκ δέ θεώρησε χρέος του νά παρουσιάσῃ αὐτή τήν ἀντίδραση καί νά ἐνημερώσῃ τό λαό γιά τόν οὐσιαστικό προβληματισμό τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Παρουσιάζουμε καθυστερημένα τήν ἐπιστολή τῆς διαμαρτυρίας, μέ τήν ἐπισήμανση, ὅτι ἡ καθυστέρηση ὀφείλεται στήν προσδοκία (ἀ-

νεδαφική;) ὅτι ὁ κ. Κουϊκ θά ἀπαντήσῃ καί θά μπορέσουμε νά δημοσιεύσουμε καί τήν ἀπάντησή του.

Τώρα ὑπογραμμίζουμε τή σιωπή του. Γιατί καί αὐτή ἡ σιωπή δίνει τό στίγμα τῆς ποιότητας τῶν στημένων τηλεοπτικῶν συνεντεύξεων.

Ἀθήνα 3 Ἰανουαρίου 1999

Πρός τόν
ANTENA
ΑΘΗΝΑ

Κύριε Κουϊκ

Συγχαρητήρια γιά τήν πρωτοβουλία σας νά καλέσετε τόν Μακαριώτατο, στή σημερινή δημόσια «ἐξομολόγησή» του «ἐκ βαθέων».

Δέν ξέρουμε ἂν σᾶς εἶπαν οἱ ἀκροατές σας, ὅτι ἡ ἐκπομπή σας ἦταν ἐπιφανειακή, ὅσον ἀφορᾷ τά οὐσιαστικά προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας. Καταλάβαμε ὅτι ἴσως ἐσεῖς δέν ξέρετε τί ἀπασχολεῖ ἀληθινά τήν Ἐκκλησία, ὥστε νά κάνετε τίς κατάλληλες ἐρωτήσεις, ἢ ἴσως ὁ Μακαριώτατος δέν ἤθελε νά δόσει βάθος στή συνέντευξή του, διότι ὑπάρχουν γι' αὐτόν κάποιες ἐρωτή-

σεις πολύ δύσκολες. Έτσι, κλείσατε μέ μιά επιδερμική θεώρηση τῶν προβλημάτων, διαθέτοντας τό χρόνο σας σέ κουβέντα γιά μακαρονάδες καί κοριτσόπουλα, γιά πότες καί δεσπότες, γιά γήπεδα καί ταβερνάκια, γιά τόν Νταλάρα καί γιά τά προσκοπάκια καί κάτι τέτοια, πού δέν ἦταν στίς προσδοκίες τοῦ κάθε μέσου Ἑλληνα θρησκευόμενου τηλεθεατῆ σας.

Ἐμεῖς τόν Ἀρχιεπίσκοπο τόν περιμέναμε χρόνια, γιά νά ἐλευθερώσει τήν Ἐκκλησία ἀπό τά δεσμά, πού τῆς χάλκευσαν οἱ ἀντικανονικές ἐνέργειες τοῦ προκατόχου του καί εἵμασταν ἔτοιμοι νά ἀναφωνήσουμε τό ΑΞΙΟΣ, μαζί μέ τούς ἄλλους Ἕλληνες, πού ἀναγνωρίζουν τήν Ἐκκλησία μονάχα ἀπό τά ἐξωτερικά κριτήρια, ἄν ὁ Μακαριώτατος εἶχε πρόθεση νά ἀποκαταστήσει κάθε ἀντικανονική πράξη, πού δίχασε καί διέβρωσε τήν Ἐκκλησία, ἄν εἶχε πρόθεση νά ἐλέγξει τούς Μητροπολίτες καί τούς ἄλλους κληρικούς μέ τήν ἀνήθικη ζωή, ἄν εἶχε πρόθεση νά ἐλέγξει τούς Μητροπολίτες μέ τά δισεκατομμύρια στίς Τράπεζες καί μέ τίς ἐπενδύσεις σέ διαμερίσματα, ἄν εἶχε πρόθεση νά ἐλέγξει τίς κλεισιές στήν ἀγία Παρασκευή Τεμπῶν, στή Σάμο, ὅπου μέ τά τιμπιδάκια, μίνι κροῖσος παπᾶς καταγγέλθηκε ὅτι ἀφαιροῦσε τά χαρτονομίσματα ἀπο τά παγκάρια, ἄν εἶχε πρόθεση νά ἐλέγξει τόν εὐνοούμενό του δεσπότη, πού εἰσέπραττε

ἀπό τό Μοναστήρι τῆς Νέας Μάκρης 500.000 γιά κάθε επίσκεψη καί 1.500.000 γιά κάθε παράσταση σέ λατρευτική ἐκδήλωση, ἄν εἶχε πρόθεση νά ἀποκαταστήσει τό πλῆθος τῶν παραβιάσεων τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τίς πλαστογραφίες τῶν Ἱερῶν Κανόνων, αὐτά καί κάτι τέτοια θά θέλαμε νά ἀκούσουμε ἀπό τήν ἐκπομπή σας. Εἶχατε σεῖς τή γνώση καί τό θάρρος νά τά ρωτήσετε μπροστά στήν κοινή γνώμη καί εἶχε ὁ Μακαριώτατος τήν εἰλικρίνεια νά τά ἀπαντήσῃ; Ἐλπίζουμε ὅτι δέν θεωρεῖτε ἄρκετό νά ἀκούονται ἀπό τό κανάλι σας μονάχα ἀρχιεπισκοπικές ἀτάκες, ὅπως ἐκείνη γιά τή «λατρεία» πρὸς τόν προκατόχό του, ἀπό τόν ὁποῖο, ναί μέν ἀντλήσε τήν ἀντικανονική ἐκλογή του στό Βόλο, ἀλλά ἡ «λατρεία» ἀνήκει μονάχα στό Θεό καί τά ἀντίθετα δέν ἐπιτρέπεται νά ἀκούγονται ἀπό χεῖλη μορφωμένου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄν ὅλα αὐτά τά γνωρίζατε, γιατί δέν τά ρωτήσατε καί ἄν δέν τά γνωρίζατε, γιατί δέν ρωτοῦσατε; Καί γιατί δέν προσφέρετε στήν ἐλληνική κοινή γνώμη μιά ἐκπομπή μέ κάποιον, πού τά γνωρίζει;

Μέ ἐκτίμηση

Μέλη

τῆς Πανελληνίας Πρωτοβουλίας
γιά τήν ἀποκατάσταση
τῆς Κανονικότητας
καί τῆς Νομιμότητας
στήν Ἐκκλησία

ΨΙΘΥΡΟΙ

Ἀπουσία μετάνοιας;

Πρό καιρού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ Χριστόδουλος ἀπευθυνόμενος στή νεολαία μας τούς ἔδωσε ἓνα μήνυμα. Ἐλάτε σπὴν Ἐκκλησία, τούς εἶπε, ὅπως εἴστε. Καί μέ τῇ minì φούστα τὰ κορίτσια καί μέ τὰ σκουλαρίκια τὰ ἀγόρια. Ἐγώ σᾶς πάω. Καί αὐτό ἔγινε slogan.

Πρόσφατα γίναμε ἀκροατές καί θεατές κάποιου ἄλλου γεγονότος. Στό Μητροπολίτη Ζακύνθου, γιά τή γνωστή συνέντευξί του σέ πορνοπεριοδικό περί τῶν προγαμιῶν σχέσεων τῶν νέων μας, ἐπιβλήθηκε ἀπό τό Συνοδικό Δικαστήριό ἡ ἐλαφρότερη τῶν ποινῶν. Ἡ Μομφή. Δηλαδή ἀπλή παρατήρησι καί ἐπίπληξι. Ἀποχωρώντας ὁ Μητροπολίτης ἀπό τήν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου δήλωσε ὅτι αἰσθάνεται «δικαιωμένος». Τήν ἴδια στιγμή πολλοί ἱερεῖς καί λαϊκοί τόν ὑποδέχονταν στήν εἴσοδο μέ χαρές καί ἀσπασμούς, ψάλλοντας μάλιστα καί τή φήμη του. Ὁ λαϊκός συνήγορός του ἀκούσθηκε στούς δέκτες τῆς τηλεοράσεως νά λέει: Πιέσθηκε ὁ Μητροπολίτης νά ζητήσει συγγνώμη καί ἐκεῖνος ἀντιστάθηκε καί ἀρνήθηκε.

Μακαριώτατε,

Στόν ἐνθρονιστήριο λόγο σας ζητήσατε συγγνώμη ἀπό τὰ παιδιά γιά τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων. Δέ νομίζετε, ὅτι ἦλθε ἡ ὥρα νά ζητήσετε ἄλλη μιά φορά συγγνώμη; Τούτη ὅμως πῇ φορά ὄχι γιά τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων. Γιά τὰ διδάγματα καί τίς ἀρχές, πού μεταδίδει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας στούς νέους.

Χρήσιμη ἐνημέρωσι.

Σκόρπιες πληροφορίες κυκλοφοροῦν παρασκηνιακά, πού δέν ξέρουμε πόσο ἀνταποκρίνονται στήν πραγματικότητα. Ἀναφέρονται σέ μερικές ἐπιλογές συνεργατῶν, πού ἔχει κάνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Ἴσως οἱ φῆμες αὐτές ἤ καί κάποια κείμενα νά ἔχουν φτάσει καί στόν ἴδιο τόν Ἀρχιεπίσκοπο, χωρίς, ὅπως φαίνεται, νά τόν προβληματίσουν ἢ νά τόν ἀνησυχήσουν.

Γιά νά σταματήσῃ ὁ ψίθυρος, καλό θά εἶναι νά δοθῇ ἓνα βιογραφικό κάποιων κληρικῶν, πού κλήθηκαν νά πλαισιώσουν τό στενό ἐπιτελεῖο τοῦ προκαθημένου. Καί εἰδικώτερα τῶν δυό στελεχῶν: τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Συμεῶν Βενετσιάνου καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Κουμαριανοῦ. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Συμεῶν Βενετσιάνος ξεκίνησε ἀπό τόν Πειραιᾶ; Ἄν ναί, γιατί ἔφυγε ἀπό ἐκεῖ; Καί ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεοκλήτος Κουμαριανός, πού εἶχε ὑποδειχθῇ καί ὡς διάδοχος τοῦ κ. Χριστοδούλου, ἔγινε στόχος προκηρύξεων στό Βόλο; Καί τί ἔγραφαν αὐτές οἱ προκηρύξεις;

Ὁ κ. Χριστόδουλος ὑποσχέθηκε ἐνημέρωσι τοῦ λαοῦ καί διαφάνεια. Δέ θά ἀρνηθῇ νά δώσῃ τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιά νά διαλύσῃ τήν ὁποιαδήποτε ἀχλύ.

Ἑρωτηματικό.

Καί ἡ κουσιᾶ Μαρία ξέρεῖ, πῶς ὁ Μακαριώτατος δέν εἶναι διατεθειμένος νά ἀπεμπολήσῃ τό ἀκριβό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Τό ἔχει δηλώσει τόσες φορές, πού ἔχει μῆπ στό πετσί ὄλων. Ἔχει γίνεῖ πιά ἀποδεκτό ἀπό ὅλους, ἀκόμα καί ἀπό ἐκείνους, πού δέ διαθέτουν τήν εὐφυΐα τοῦ Μακριωτάτου.

Ὅμως, καθὼς τὰ γεγονότα κυλοῦν καί οἱ βρωμίες, ἀκόμα καί οἱ ἐκκλησιαστικές, ἄλλοτε καλύπτονται καί ἄλλοτε ἀποκα-

λύπτονται, οί αποδέκτες του μηνύματος της ἐλευθερίας του ἀρχιεπισκοπικοῦ λόγου ἄρχισαν νά διερωτῶνται: Ἔφαγε, γιά τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα δέ θά μιλήσῃ κάποτε ὁ Μακαριώτατος; Γιά τόν ἀρχιερατικό καί τόν ἱερατικό ρύπο, πού ξεκύνεται καθημερινά ἀπό τὰ ἀνοιχτά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων, δέ θά ἐνημερώσῃ τό Χρισtepώνυμο πλήρωμα; Γιά τίς βουτιές στά παγκάρια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τῶν Τεμπῶν καί τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τῆς Νέας Μάκρης δέ θά πῇ τίποτα; Γιά τὰ συμβόλαια τοῦ Κερκύρας, πού ξεπούλησε ἀκόμα καί τό σκῆνωμα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνα, δέ θά μιλήσῃ; Γιά τίς ἀποκαλύψεις τῆς ἐφημερίδας «Ἀθηναϊκή», πού ἔβγαλε στό πεζοδρόμιο τὰ «κρυφῇ γινόμενα» (Ἐφ. ε' 12) ἀπό τοὺς φίλους τοῦ κ. Χριστοδούλου, δέ θά ἀντιδράσῃ καί δέ θά κουνήσῃ τό δάκτυλο; Γιά τὰ στοιχεῖα, πού κατέθεσε ὁ Μητροπολίτης τοῦ Πενιχάουζ στό ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο καί πού εἶναι ὅλα ἐπιβαρυντικά γιά τόν ἴδιο τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, δέ θά ἀπολογηθῇ;

Ἄν γιά ὅλα αὐτά δέ μιλήσῃ, τότε τί τί θέλει πῖν ἐλευθερία τοῦ λόγου; Ἄν ὁ λόγος του φρενάρῃ κάθε φορά, πού πλησιάζει πῖν ἐκκλησιαστική χωματερή, τί νόημα ἔχουν οἱ κορῶνες γιά τίς ἀναθυμιάσεις, πού ἐκπορεύονται ἀπό τίς χωματερές τῆς ἀθεΐας;

Τά φιλαράκια.

Θά παραξενευτῇ ὁ ἀναγνώστης. Ἀλλά τί νά κάνουμε; Τά γεγονότα εἶναι γεγονότα. Καί μιλοῦν, ἴσως καί κραυγάζουν, ἀπό μόνα τους.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κουκούλωσε τό μεγάλο σκάνδαλο τῆς κακοδιαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν πόρων καί διέταξε ἀνακρίσεις μόνο γιά τόν ἐπίσκοπο Κερνίτσης Λεόντιο. Καί διώρισε

ἀνακριτή ποιόν νομίζετε; Τόν Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη.

Ὁ κ. Μπεζενίτης εἶναι α) στενός φίλος τοῦ ἐπισκόπου Λεοντίου. Καί β) εἶναι ὁ δεσπότης, πού ἔχωσε τίς χερουκλές του στό παγκάρι τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τῆς Νέας Μάκρης καί ἀπέσπασε δεκάδες ἑκατομμύρια, δίκως νά δηλώσῃ γιά ποιό σκοπό τὰ παίρνει καί δίκως νά δώσῃ ἀπόδειξι.

Φίλος φίλο δέν ἐνοχοποιεῖ.

Καί «ἐνοχος ἐνοχον οὐ ποιεῖ».

Τώρα, γιατί διώρισε τό φίλο καί τό μεγάλο ἐνοχο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, γιά νά διαλευκάνῃ καί νά προσδιορίσῃ τό μέγεθος τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἐπισκόπου Λεοντίου, αὐτό θά τό κρίνῃ ὁ ἀναγνώστης. Ἐμεῖς θά σημειώσουμε μόνο πῇ δική μας κρίσι. Ὅτι ὅλες αὐτές οἱ ἐνέργειες εἶναι εὐθυγραμμισμένες μέ πῇ γενική ἀρχή τοῦ κ. Χριστοδούλου. Νά μὴν ἐγγίσῃ καμμιά πληγή. Νά μὴ θίξῃ κανένα πρόσωπο, ἀπό αὐτά, πού τόν ἀνέβασαν στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο. Νά μὴ ἐνοχλήσῃ κανέναν ἀπό κείνους, πούμποροῦν νά τόν πλήξουν μέ τὰ δικά τους βέλη καί μέ τίς δικές τους ἀποκαλύψεις.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτῆτης ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.